

BUVA DŪDAJ VELNIAS (kapelija)

$\text{♩} = 112$



I
Bu-va dū-daj vel-nias, bu-va dū-daj vel-nias. Bu-va dū-daj vel-nias,

II
Die-va-ži, ne-ži-nau, vi-sus lau-kus iš-laks-čiau, nie-kur vel-nia ne-ra-dau.

III
Vū - ū - ū - ū - ū - ū!

I. Buva dūdaj velnias.

II. Dievaži, nežinau,
Visus laukus išlaksčiau,
Niekur velnia neradau.

III. Vū - ū - ū - ū!

MFA KLF 654/3; pat. A. Špokauskienė-Gasytė, g. 1913 m. Ignalinos r., Ceikinių k., gyv. Švenčionių r. ir ap., Gudelių k.; užr. VVU Istorijos fakulteto folkloro ansamblis 1986 m.; transkr. ir sp. Račiūnaitė-Vyčiniene 2000: 289–290.

Pastaba: „Ilgas dūdos ragas – vūkas, ē mažytis – žileika. Anų pūtė ir graja, a mus seniai išmakina, tai mes, vaikai, dainuodavam: „buva dūdaj velnias“; vūkas saka: „vū-ū-ū-ū“, ē žileika saka: „dievaži nežinau...“ Kap žebriudava, tai grodava. Veseiliose grodava žileika, skripka ir akordeonu, ē dar būgnu, zvaneliu“.